

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/507/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5911206702
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5911206702.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstríka a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci navrhovateľa: maloletý D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX, XXX XX P., zastúpený zákonným zástupcom matkou I. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX, XXX XX P., právne zastúpenou JUDr. Tatianou Polkovou, advokátkou, so sídlom L. G. XXX/XX, X., za účasti kolízneho opatrovníka na strane maloletého - Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok - odbor sociálnych vecí a rodiny, za účasti vedľajšieho účastníka na strane navrhovateľa - Rada pre práva dieťaťa - Slovenská republika, so sídlom Spartakovská 3, 917 01 Trnava proti odporcovi: C. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX O., právne zastúpený ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Zuzana Baloghová, advokátka, so sídlom C. X, XXX XX O., v konaní o návrhu o uloženie povinnosti zdržať sa rozširovania podobizne na verejnosti, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, č. k. 7C/133/2011-326 zo dňa 11. februára 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaslať zákonnej zástupkyňi maloletého navrhovateľa doporučený list s uvedeným textom. Rozhodnutie o trovách ponechal na čas po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Dospel k záveru, že v danom prípade došlo k porušeniu ustanovenia § 12 ods. 1 Občianskeho zákonníka odporcom s poukazom na to, že sa jedná o maloletého navrhovateľa, odporca mal vopred upovedomiť zákonnú zástupkyňu o plánovanom neštandardnom spôsobe zverejnenia podobizne navrhovateľa, kedy sa vyžaduje súhlas druhého rodiča, nakoľko medzi maloletým navrhovateľom o ktorého ochranu osobnostných práv ide vzniká kolízia záujmu rodiča a maloletého dieťaťa. Odporca ako rodič použitie podobizne maloletého navrhovateľa nekonzultoval so zákonnou zástupkyňou navrhovateľa, nakoľko podľa názoru súdu spôsob a rozsah akým mienil zverejniť podobizeň maloletého navrhovateľa a to na verejných priestranstvách, si vyžadoval súhlas druhého z rodičov, keď v prípade nezhody rodičov sa odporca mohol obrátiť v zmysle ustanovenia § 35 Zákona o rodine návrhom na súd. Zároveň v konaní priznal úspešnému maloletému navrhovateľovi ako prostriedok ochrany morálnu satisfakciu v zmysle § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko išlo o neoprávnený zásah do zložky osobnosti navrhovateľa v zmysle § 11 Občianskeho zákonníka vo forme ospravedlňujúceho doporučeného listu. Uvedené súd považoval za primerané zadostučinenie a právnu istotu ochrany osobnostných práv navrhovateľa do budúcnosti. Súd zároveň konštatuje, že maloletý navrhovateľ je oprávnený subjekt v zmysle § 13 Občianskeho zákonníka, ktorému prináleží súdom priznaná satisfakcia, pričom v prípade pochybnosti odporcu o schopnosti pochopenia obsahu satisfakcie navrhovateľom súd vyvodil záver, že maloletý navrhovateľ je v súčasnosti zverený do osobnej starostlivosti zákonnej zástupkyne

navrhovateľa, ktorá iste nájde vhodný spôsob reprodukcie ospravedlňujúceho listu primerane k rozumovým a vôľovým schopnostiam maloletého navrhovateľa.

O trovách konania súd podľa ust. § 151 ods. 3 O.s.p. rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie v zákonnej lehote odporca, poukazujúc na to, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, prvostupňový súd mal na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zdôraznil, že súd sa nezaoberal skutočnosťou, že o podaní žaloby rozhodla matka maloletého navrhovateľa, pričom nemala súhlas druhého rodiča (ust. § 35 Zákona o rodine). Výrok napadnutého rozhodnutie má byť zmätočný a nejednoznačný. Súd mal pri vyhlásení napadnutého rozhodnutia vec nesprávne právne posúdiť a pochybil keď neaplikoval ust. § 154 ods. 1 O.s.p.. Z vykonaného dokazovania nevyplýva žiaden zásah odporcu do osobnosti navrhovateľa. Poukázal aj na vnútornú rozpornosť rozhodovania súdu. Súd sa nemal zaoberať slobodou prejavu jednotlivca.

Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa a návrh zamietol v celom rozsahu a odporcovi priznal náhradu trov konania.

K podanému odvolaniu podal svoje vyjadrenie navrhovateľ považujúc napadnuté rozhodnutie za vecne správne. Odporca zopakoval svoje skutkové ako i právne argumenty, ktoré uplatnil v konaní pred súdom prvého stupňa. Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožnil s vyhodnotením dôkazov a právnymi závermi súdu prvého stupňa nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa. Navrhol rozhodnutie potvrdiť. Uplatnil si náhradu trov konania.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (ust. § 219 ods. 2 O.s.p.), keďže odvolateľ vo svojom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa prvostupňový súd nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť zistený skutkový stav a prijaté právne závery.

Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O. s. p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Okresný súd neporušil právo účastníkov konania na spravodlivý proces, nakoľko v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, naopak okresný súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a aj náležite vyhodnotil. Vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia koherentný a jeho argumenty podporujú i príslušný záver. Premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako aj závery, ku ktorým na základe týchto premís prvostupňový súd dospel, sú pre právnickú ale i laickú verejnosť prijateľné, racionálne a aj spravodlivé.

Štruktúra odôvodnenia rozhodnutia je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Súd pri odôvodňovaní rozhodnutia postupoval spôsobom, ktorý

záväzne určuje § 157 ods. 2 O.s.p., a nedochádza preto k tomu, že rozhodnutie by bolo nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť. Odôvodnenie rozhodnutia dovoľuje účastníkom konania posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné procesné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci samej. Odôvodnenie rozhodnutí súdov tvorí v tomto smere súčasť spravodlivého súdneho procesu a zodpovedá základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Pokiaľ súd náležite odôvodnil svoje rozhodnutie neodňal účastníkovi konania právo konať pred súdom.

Nemožno sa stotožniť s námietkami odporcu o nedostatočnom vykonanom dokazovaní a vnútornej rozpornosti rozhodovania súdu. Prvostupňový súd vykonal rozsiahle dokazovanie, dôkazy hodnotil v súlade s ustanovením § 132 O. s. p., to znamená, všetky dôkazy jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomných súvislostiach, pričom z nich vyvodil správny záver.

O trovách odvolací súd nerozhodoval v zmysle ust. § 224 ods. 4 O.s.p. a rozhodne o nich prvostupňový súd po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.